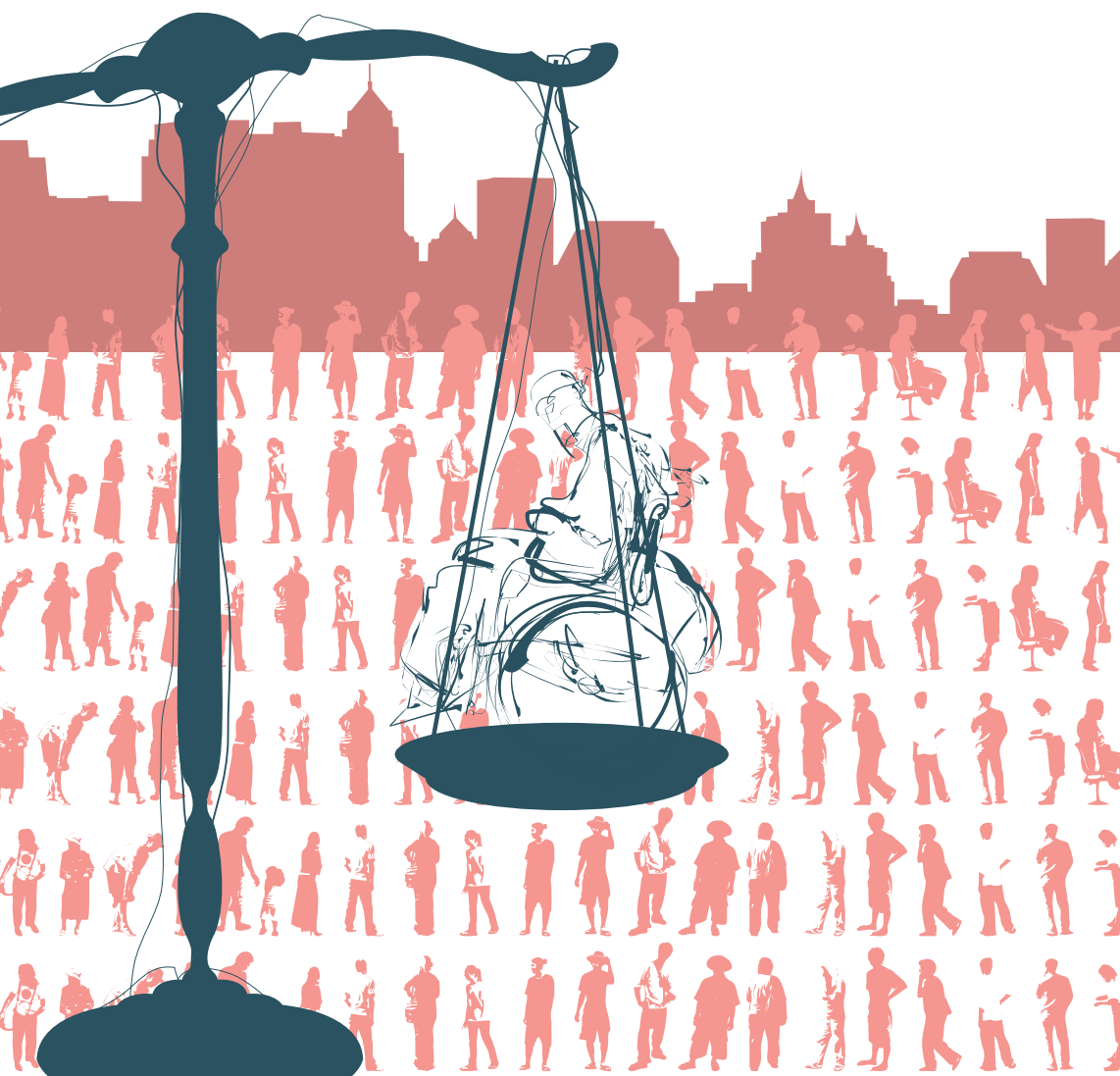

จดหมายข่าวการเมือง

เรื่องคนพิการ

ฉบับที่ ๔ เดือน มิถุนายน ๒๕๕๐

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการบริหาร

พวงแก้ว กิจธรรม
แพทย์หญิง วัชรรา รวีไพบูลย์

กองบรรณาธิการ

โอปอล์ ประภาวดี
สมลักษณ์ ลิ้ม

ประสานงานการผลิต

มนิษา อนันตผล

ข้อมูล

มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย ๒๙ อาคารชัยพฤกษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๑ ๙๒๘๐ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๙๒๗๐
อีเมล : office@tddf.or.th
เว็บไซต์ : www.tddf.or.th

ออกแบบปก/รูปเล่ม

สกล เต็งสกุล

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ตึกพัฒนานิชาการ
ชั้น ๒ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ
ซอยบาราศนราดรุ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๑ ๐๘๓๐, ๒๙๕๑ ๐๗๓๕
เว็บไซต์ : www.pikarn.com

พิมพ์ที่

บริษัท แกรนด์ เอ็ม.เอส.กรุ๊ป จำกัด
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๙ ๔๑๑๐ โทรสาร ๐ ๒๕๕๔ ๒๒๑๕
เว็บไซต์ : www.grand_ms_group@yahoo.com

สารบัญ

๑. ข่าว รัฐธรรมนูญใหม่.....ชีวิตใหม่ของคนพิการ	๖
๑.๑ จุดยืนของคนพิการ	๗
๑.๒ คนพิการร่วมร่างรัฐธรรมนูญ	๑๒
๑.๓ พันธมิตรของคนพิการ	๑๓
๑.๔ คนพิการเป็นข่าว...ร่างรัฐธรรมนูญ	๑๔
๑.๕ รัฐสวัสดิการในรัฐธรรมนูญใหม่	๑๕
๑.๖ สิทธิของคนพิการในรัฐธรรมนูญใหม่	๑๖
๒. ข่าววงใน.....อมธ.คนพิการ....ทำอะไรกันอยู่	๑๘
๒.๑ จัดทำร่าง / ปรับแก้กฎหมาย	๑๙
๒.๒ คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการ ศึกษาดูงานด้านคนพิการ	๒๗
๒.๓ รับเรื่องร้องเรียน	๓๐
๓. ข่าวเด่น....ประเด็นใหญ่	๓๒
ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.	๓๓
๔. ข่าวตามติด....สิทธิคนพิการ	๓๘
๔.๑ งาน “ขับเคลื่อนสังคม”	๓๙
๔.๒ แผนงานคนพิการเข้มแข็ง	๓๙
๔.๓ แผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔	๓๙
๔.๔ ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชีย-แปซิฟิก (APCD)	๔๐
๕. สภาองค์กรชุมชน	๔๒

ถ้อยแถลง

...จดหมายข่าวฉบับนี้มาพร้อมข่าวดีและข่าวเศร้า

ข่าวดี คือ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ ซึ่งมีเจตจำนงให้คนพิการได้เข้าถึงสิทธิและสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากภาครัฐ ในส่วนของมาตรา ๕๓ นั้นได้ผ่านการพิจารณาจากสภาร่างฯเรียบร้อยแล้ว แม้ผลลัพธ์ในเชิงรูปธรรมจะยังไม่ปรากฏ แต่อย่างน้อยที่สุดกฎหมายข้อนี้อาจเป็นหมุดหมายที่ช่วยประกันว่าจะเป็นเครื่องมือสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับคนพิการในสังคมไทยได้อีกทางหนึ่ง

ข่าวเศร้า คือ การจากไปอย่างกะทันหันของพันโทต่อพงษ์ กุลครรชิต ซึ่งเป็นคนทำงานต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิและสวัสดิการให้กับคนพิการมาอย่างต่อเนื่องเหลือไว้เพียงความอาลัยและเศร้าเสียใจให้กับคนทำงานพัฒนาด้านคนพิการทั่วโลก

แหวดวงคนทำงานเพื่อคนพิการทุกคน ขอให้อาลัยให้กับการสูญเสียในครั้งนี้
ส่วนชีวิตที่ยังเหลือลมหายใจ ก็คงต้องสู้กันต่อไป
ตราบเท่าที่ยังมีแรง...

ข่าวรัฐธรรมนูญใหม่.....

ชีวิตใหม่ของคนพิการ

จุดยืนของคนพิการ

คนพิการขอปรับมาตรา ๓๐ และ มาตรา ๕๓

สภาคนพิการทุกประเภท และเครือข่ายซึ่งประกอบด้วยองค์กรของคนพิการทุกประเภท ทั้งคนพิการด้านร่างกาย คนตาบอด คนตาเลือนราง คนหูหนวก คนหูตึง คนปัญญาอ่อน คนพิการทางจิต และคนออทิสติก เป็นต้น ได้ร่วมกันจัดเวทีทั่วประเทศมากกว่า ๑๔ เวที เพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ กลุ่มคนพิการทุกเวทีได้มีมติเห็นพ้องต้องกันว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๑ จำเป็น ต้องแก้ไขถ้อยคำที่มีผลกระทบอย่างยิ่งต่อสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของคนพิการ รวม ๒ มาตรา ดังนี้

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอัน ไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

กลุ่มคนพิการขอให้เพิ่มคำว่า “ความพิการ” ในวรรค ๓ โดยให้มีข้อความดังนี้

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอัน ไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

เหตุที่จำเป็นต้องเพิ่มคำว่า “ความพิการ” ก็เพื่อสะท้อนให้เห็นความจริงที่ว่า “ความพิการ” ไม่ใช่เป็นเรื่องของสภาพทางร่างกายหรือการเจ็บป่วย แต่ “ความพิการ” มีความหมายรวมถึงมิติทั้งภายในของบุคคล (สภาพทางกายหรือสุขภาพ) และเงื่อนไขภายนอก อันได้แก่ อุปสรรคในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลจากความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคในการดำรงชีวิต ความหมายของคำ “ความพิการ” ดังกล่าวนี้นี้ ปรากฏในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิคนพิการ (International Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ซึ่งประเทศไทยได้มีบทบาทอย่างสูงในการร่างและได้ลงนามรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ สภาคนพิการฯ ขอยืนยันว่า การคงไว้ซึ่งถ้อยคำในลักษณะเดิม โดยปราศจากคำว่า “ความพิการ” จะไม่สร้างความเชื่อมั่น/ความชัดเจนต่อคนพิการว่า สิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนพิการ จะได้รับการคุ้มครอง และคนพิการจะไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

กลุ่มคนพิการขอเสนอให้เปลี่ยนคำว่า “ได้รับ” เป็น “เข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้จาก ” กล่าวคือปรับมาตรา ๕๓ เป็นดังนี้

มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

เหตุที่จำเป็นต้องเปลี่ยนคำดังกล่าว ก็เนื่องมาจาก เพียงแต่ “ได้รับ” ไม่สามารถคำประกันได้ว่า คนพิการจะสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ (access) ได้จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ดังจะเห็นได้จากสนามบินสุวรรณภูมิที่มีห้องน้ำสำหรับคนพิการ นั่นถือว่าคนพิการ “ได้รับ” แต่คนพิการไม่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ห้องน้ำนั้นได้ เพราะประตูแคบ แก้วขึ้นเข้าไม่ได้ เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อจำกัดของสิ่งอำนวยความสะดวก (accessibility) ที่ไม่มีความเกี่ยวพันใดๆ กับความสะดวกสบาย (convenience)

“ความพิการ” เจื่อนไขทางสังคมที่อยู่เหนือสภาพทางกายหรือสุขภาพ

ปัจจุบัน มีการถกเถียงกันมากกว่า “ความพิการ” เป็นคำที่ควรอธิบาย/ให้นิยามโดยวิธีการทางการแพทย์ (medical model) ก็เพียงพอ/ชัดเจนดีอยู่แล้ว หรือสังคมไทยควรจะเรียนรู้ที่จะศึกษา ทำความเข้าใจและยอมรับการอธิบาย/นิยามคำว่า “ความพิการ” โดยวิธีการทางสังคม (social model) ด้วย จึงจะทำให้การแก้ปัญหาเกี่ยวกับความพิการและคนพิการสามารถทำได้อย่างแท้จริง ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวคิดและประสบการณ์ซึ่งผู้เขียนเชื่อมั่นว่า จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย/กฎหมายอันเป็นแบบแผนในการบริหารประเทศต่อไป

คำว่า “ความพิการ” (disability) เป็นคำที่มีวิวัฒนาการมายาวนาน จากเดิมที่เชื่อว่า เป็นสภาวะทางธรรมชาติของแต่ละบุคคล มีเหตุเนื่องมาจากการกระทำหรือเงื่อนไขของแต่ละบุคคล และส่งผลกระทบต่อเฉพาะบุคคลผู้นั้น การตีความคำว่า “ความพิการ” ซึ่งเดิมใช้คำว่า (handicap) จึงมุ่งพิจารณาที่เน้นหนักถึงสภาพปัญหาของบุคคล เทียบได้กับข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์อันได้แก่ สภาพทางกายหรือสุขภาพ ซึ่งสามารถรับรู้ได้โดยตรงหรือวินิจฉัยได้โดยวิธีการทางการแพทย์

เมื่อสภาพทางกายหรือสุขภาพของบุคคล ถูกชี้แนะหรือวินิจฉัยว่าเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำกว่าคนทั่วไป (สิ่งที่มักเรียกว่า “คนปกติ”) ได้มีความพยายามที่จะแก้ไขสภาพทางกายหรือสุขภาพเช่นนั้นให้มีความเหมือนหรือคล้ายกับบุคคลทั่วไปมากขึ้น ทั้งโดยวิธีการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยมีรากฐานความคิดมาจากความเป็นปกติ (normality) กระบวนการแก้ไขปัญหของบุคคลเหล่านี้จึงเป็นความพยายามที่จะสร้างความเป็นปกติ (normalization) ให้เกิดขึ้น ซึ่งกระบวนการดังกล่าว แม้จะช่วยแก้ปัญหาบางประการให้แก่บุคคล แต่กลับมิได้แก้ปัญหขึ้นพื้นฐานของสังคมให้หมดไปได้ เพราะมีคนพิการจำนวนน้อยมากที่ได้รับประโยชน์จากกระบวนการสร้างความเป็นปกติ และพวกเขาเหล่านี้ ส่วนใหญ่ก็ยังเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการอยู่ร่วมกับ

สังคม ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นธรรม เจตคติที่ไม่สร้างสรรค์และโครงสร้างที่แปลกแยก/โดดเดี่ยว

วิวัฒนาการขั้นต่อมา เกิดจากการนำหลักการด้านสังคมวิทยาและกระแสแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมเข้ามาพิจารณาปัญหาของ “ความพิการ” และ “คนพิการ” เช่นเดียวกับกลุ่มผู้เสียเปรียบ/ด้อยโอกาสในสังคมกลุ่มอื่น เช่น เด็ก และเยาวชน สตรี ชนกลุ่มน้อย ฯลฯ ซึ่งพบว่า ปัญหาที่สำคัญยิ่งและเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้เกี่ยวกับความพิการ เป็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากเงื่อนไขภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อม เจตคติและโครงสร้างทางสังคม ส่วนความบกพร่อง (impairment) ซึ่งเป็นสภาพทางกายหรือสุขภาพของบุคคลนั้น เป็นเพียงองค์ประกอบของความพิการที่สะท้อนความหลากหลายทางชีวภาพของมนุษย์ จะเกิดขึ้นเมื่อใดกับใครก็ได้

วิวัฒนาการทางสังคมที่ได้กล่าวมาแล้วประกอบกับบทบาทการขับเคลื่อนขององค์กรคนพิการจากทั่วโลก ได้ผลักดันให้ความหมายของคำว่า “ความพิการ” เปลี่ยนแปลงไปเป็น “ข้อจำกัดอันเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางกายหรือสุขภาพของบุคคลกับอุปสรรคจากภายนอก” โดยให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขอันเป็นอุปสรรคภายนอกมากกว่าสภาพทางกายที่เป็นความบกพร่องเฉพาะบุคคล แนวคิดเช่นนี้ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งจากนักวิชาการ นักวิชาชีพ และนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน จนได้มีการผลักดันให้มีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิคนพิการ (International Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ซึ่งผ่านความเห็นชอบของสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ และประเทศไทยได้ร่วมลงนามไปแล้ว

อนุสัญญานี้ได้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลด้วยเหตุแห่งความพิการ เป็นปัญหาระดับโลกที่ได้รับการยอมรับและกำลังอยู่ในความสนใจของสังคมโลก ดังนั้นจึงปรากฏว่า สีสืบ

ประเทศที่มีกฎหมายห้ามเลือกปฏิบัติต่อบุคคลด้วยเหตุแห่งความพิการ และมีหลายประเทศที่บรรจุเรื่องนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน

ในโอกาสที่ประเทศไทยกำลังจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งต้องดีกว่าเดิม จึงเป็นการสมควรที่คำว่า “ความพิการ” จะได้รับการบรรจุไว้ในมาตราที่ว่าด้วยการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพื่อสะท้อนความจริงที่ว่า การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความพิการนั้น เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ต้องได้รับการแก้ไขและไม่อาจอธิบายด้วยคำว่า “สภาพทางกายหรือสุขภาพ” ซึ่งมีลักษณะกำกวมและไม่ครอบคลุมมิติทางสังคมที่ใหญ่กว่า เป็นอันตรายมากกว่า แต่สามารถป้องกันและแก้ไขได้มากกว่าหาไม่แล้วประเทศไทยจะพุดกับประชาคมโลกได้อย่างไรว่า เป็นผู้ดำเนินการร่วมผลักดัน ร่วมร่าง ให้การสนับสนุน ให้การรับรองและร่วมลงนามในอนุสัญญาประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนฉบับแรกของศตวรรษที่ ๒๑

<http://tddf.or.th/tddf/library/files/doc/library-๒๐๐๗-๐๕-๒๑-๒๗๖.doc>

โดย มณฑิรา บุญตัน นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ๒๑ พ.ค. ๕๐

คนพิการร่วมร่างรัฐธรรมนูญ

สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยได้ขับเคลื่อนร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ดังนี้

๑. ขอมติจากคนพิการ - ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๔๙ และการสัมมนาระดับชาติสำหรับผู้นำคนพิการ เรื่อง ปฏิรูปกฎหมายและแผนงานคนพิการเข้มแข็ง ณ โรงแรมรอยัลแม่โขงหนองคาย ซึ่งจัดโดยสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ในส่วนการปรับร่าง รัฐธรรมนูญใหม่ ผู้เข้าร่วมสัมมนามีมติยืนยัน ให้เพิ่มคำว่า ความพิการ ในมาตรา ๓๐ และในมาตรา ๕๓ ให้เปลี่ยนคำว่า “ได้รับ” เป็น “เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จาก” ทั้งนี้ นายรัฐ ชุกกลีน สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจังหวัดหนองคาย ได้รับว่าจะนำข้อเสนอของคนพิการส่งให้คณะสภาร่างรัฐธรรมนูญปรับแก้ต่อไป

๒. หาแนวร่วมทั้งคนพิการผู้ที่เกี่ยวข้อง และคนทั่วไป โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ส่งจดหมาย อีเมล และขอเข้าพบเพื่อยื่นหนังสือแสดงเจตนารมณ์ของคนพิการ ต่อคณะกรรมการยกร่าง รัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และ ๑๒ องค์กรที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๒ เชิญชวนคนพิการ และประชาชนร่วมลงชื่อประกาศเจตนารมณ์สนับสนุนคนพิการในการขอแก้ไขมาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ โดยผ่านทางเอกสาร และทางการลงชื่อในห้องรัฐธรรมนูญ www.tddf.or.th
- ๒.๓ ชี้แจงเป้าประสงค์ในการขอปรับรัฐธรรมนูญใหม่ของคนพิการ ผ่านสื่อมวลชน ทั้งทางรายการโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์
- ๒.๔ ร่วมเวทีแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญใหม่

พันธมิตรของคนพิการ

สตง. กสม. และสป.เสนอเพิ่ม “ความพิการ” ในมาตรา ๓๐

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (ผู้ว่าการ สตง.) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สป.) เสนอให้ปรับ มาตรา ๓๐ การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างจะกระทำมิได้ โดยเพิ่มเหตุแห่งความแตกต่าง นอกจากจะมีเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สุขภาพ สถานะของบุคคลและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว ต้องเพิ่มเรื่อง “ความพิการ” เข้าไปด้วย นอกจากนี้ กสม. และ สป. เสนอให้เพิ่มเรื่อง เพศสภาพ เข้าไปด้วย

(มติชนออนไลน์ คอลัมน์ ไฟกัส รธน.ร้อน ๓๐ พ.ค. ๒๕๕๐)

ส.ส.ร. แปรญัตติ มาตรา ๕๓ รวม ๙ คน

การยื่นแปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.ร.) นั้น มีผู้ยื่นแปรญัตติทั้งสิ้น ๑๒๑ มาตรา มีมาตราที่ ส.ส.ร.สนใจมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ ๑ มาตรา ๔๐ สิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม มี ส.ส.ร. ยื่น ๑๒ คน ลำดับที่ ๒ มาตรา ๘๓ แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านเศรษฐกิจ มี ส.ส.ร. ยื่น ๑๑ คน ลำดับที่ ๓ มาตรา ๙๒ ที่มา ส.ส. และมาตรา ๑๐๖ มี ส.ส.ร. ร่วมแปรญัตติ ๑๐ คน ลำดับที่ ๔ มาตรา ๕๓ การให้สวัสดิการแก่คนพิการหรือทุพพลภาพ มี ส.ส.ร.แปรญัตติ ๙ คน เช่น นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร เสนอแก้ไขคนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากโครงการ แผนงาน กิจกรรมพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ลำดับที่ ๕ มาตรา ๔๘ สิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี มี ส.ส.ร.แปรญัตติ ๘ คน

(มติชนออนไลน์ คอลัมน์ ไฟกัส รธน.ร้อน ๑๙ พ.ค. ๒๕๕๐)

คนพิการเป็นข่าว...ร่างรัฐธรรมนูญ

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ดันมาตรา ๘๒ ใช้เทคโนโลยียกระดับคุณภาพชีวิตคนพิการ

ศ.ดร.ประมวล ตั้งบริบูรณ์รัตน์ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กล่าวในการเสวนาร่างรัฐธรรมนูญกับวิทยาศาสตร์ ซึ่งสภาสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย จัดขึ้นที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่า ในมาตรา ๘๕ ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพย์สินทางปัญญา และพลังงาน ซึ่ง ศ.ดร.ยงยุทธ ยุทธวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี อยากให้มีประเด็นทางวิทยาศาสตร์บรรจุในรัฐ ธรรมนูญ โดยเฉพาะในมาตรา ๘๒ ที่ต้องใช้เทคโนโลยีมายกระดับคุณภาพชีวิตคนพิการ

อย่างไรก็ตามวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการ ไม่ว่าจะระบุในรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เป็นหน่วยงานกลางที่พร้อมทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และกระทรวงต่าง ๆ เพื่อสร้างคน สร้างระบบ และเลือกเฟ้นวิทยาการที่เหมาะสม อันจะเป็นรากฐานสำหรับอนาคตต่อไป ด้าน ดร.เจษฎ์ โทณะวณิก คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม กล่าวว่าร่างรัฐธรรมนูญใหม่มีการบัญญัติประเด็นทางวิทยาศาสตร์อย่างก้าวหน้าที่สุดกว่ารัฐธรรมนูญที่ผ่านมา และควรอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยไปพร้อมกัน ส่วนการพัฒนาเทคโนโลยีจะต้องจัดลำดับความสำคัญกับเทคโนโลยีของไทยเองเป็นพิเศษ ทั้งนี้การมีสภาวิทยาศาสตร์เป็นแหล่งรวมของนักวิทยาศาสตร์ น่าจะมีส่วนช่วยขับเคลื่อนวิทยาศาสตร์ไทยให้มีความก้าวหน้า อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่สุดของวิทยาศาสตร์คือการปฏิบัติให้เกิดผล แทนที่จะฝากความหวังไว้กับรัฐธรรมนูญแต่เพียงเท่านั้น 🙏

(โดย สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ๒๒ พ.ค. ๒๕๕๐)

รัฐสวัสดิการในรัฐธรรมนูญใหม่

จุดเด่นของร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ที่เป็นข้อดี คือ เรื่องสิทธิเสรีภาพ ซึ่งรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ ก็กล่าวถึงสิทธิของบุคคลที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย อันนี้ก็อยู่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญใหม่ ก็เอามารองรับไว้ต่อ แต่ว่าที่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ที่กำลังร่างกันอยู่นี้เพิ่มเติมหลักเข้าไปก็คือ เรื่องการกำหนดว่าผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น ก็แปลว่าต่อไปนี้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องหาทางจัดการศึกษาให้กับคนด้อยโอกาสทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นคนจน คนพิการ ทุพพลภาพ หรือสภาวะลำบาก ก็อันนี้ก็ต้องดูกันต่อไปว่ารัฐจะต้องจัดอย่างไร เมื่อเป็นสิทธิของประชาชนก็เป็นหน้าที่ของรัฐ นอกจากนั้นร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังพูดถึงเรื่องสิทธิในการรับบริการสาธารณสุข คือพวกโรงพยาบาลทั้งหลาย ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ก็แปลว่าต่อไปนี้นักคนจนก็เข้าไปรักษา โรงพยาบาลของรัฐฟรี ๓๐ บาทก็ไม่ต้องเสีย ซึ่งอันนี้ก็ต้องดูการปฏิบัติของรัฐต่อไปว่า ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้แล้วรัฐจะอย่างไร ซึ่งอันนี้ก็เป็นแนวความคิดเชิงรัฐสวัสดิการ นั่นก็หมายความว่ารัฐบาลต้องไปหาเงินงบประมาณมา ซึ่งก็อาจจะต้องมีการปรับเรื่องภาษีเพื่อให้ได้เงินมา ที่จะนำไปจัดรัฐสวัสดิการ ๕

(โดย สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ๖ พ.ค. ๒๕๕๐ ๖ พ.ค. ๕๐)

ข่าวดี ข่าวด่วน !

สิทธิของคนพิการในรัฐธรรมนูญใหม่

ในการประชุมสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) เพื่อพิจารณาปรับแก้ร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๒ ได้มีมติให้บัญญัติ มาตรา ๓๐ และ มาตรา ๕๓ ตามข้อเรียกร้องของคนพิการ ดังนี้

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอัน ไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นที่เหมาะสมจากรัฐ

บุคคลพิการจดย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

ข่าวดี ข่าวด่วน !

ขณะนี้ มาตรา ๕๓

ได้ผ่านการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเรียบร้อยแล้ว

องค์กรคนพิการและภาคีเครือข่าย

รวมถึงหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ขอขอบคุณ...คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ

ขอขอบคุณ...สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ขอขอบคุณ...ผู้สนับสนุนทุกคน

ข่าววงใน

อมธ.คนพิการ ทำอะไรกันอยู่

จัดทำร่าง / ปรับแก้กฎหมาย

คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการ ในคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประชุมอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง เพื่อทำหน้าที่ พิจารณาจัดทำร่างและปรับแก้พระราชบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ รวม ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.

ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ซึ่งผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระที่ ๑ แล้ว เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ กำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาวาระที่ ๒ โดย คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้งนี้ คณะผู้แทนคนพิการซึ่งร่วมเป็นคณะกรรมการวิสามัญฯ รวม ๗ คน ยังคงนำประเด็นจากการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ เข้าหารือกับคณะอนุกรรมการด้านผู้พิการอย่างต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันนำเสนอสาระที่จะส่งผลดีที่สุดต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

๒. ร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ.

คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการได้พิจารณาจัดทำ ร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้นำเสนอคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล
พ.ศ. มีทั้งหมด ๑๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติรับรองว่าการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางร่างกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ยังมีการเลือกปฏิบัติในลักษณะต่างๆอยู่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม” หมายความว่า การกระทำการ รดเว้น การกระทำหรือการกำหนดแผนปฏิบัติการ ที่แม้จะมีได้มุ่งหมายให้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยตรง แต่ผลของการกระทำนั้นทำให้ต้องเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ หรือมีผลกระทบต่อนิติสิทธิหรือประโยชน์อันชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดในลักษณะที่แตกต่างไปจากผู้อื่นรวมถึงการปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลตามเหตุอันสมควรทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ เพราะเหตุที่บุคคลนั้นมีความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการสภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ การเลือกปฏิบัติให้หมายความรวมถึงการก่อกวน การคุกคาม หรือการชี้้นำให้เกิดการเลือกปฏิบัติ

.....

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้ที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือจะได้รับผลจากการกระทำดังกล่าว และให้หมายความรวมถึง บิดา มารดา คู่สมรส ญาติ พี่น้อง ผู้ปกครอง ผู้ดูแล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

.....

มาตรา ๕ ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น

มาตรา ๖ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นๆ เพื่อให้วินิจฉัยหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (๑) ไกล่เกลี่ยระหว่างคู่กรณี
 - (๒) ชี้ขาดว่ามีการกระทำที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
 - (๓) สั่งให้มีการกระทำหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นการเยียวยาแก่ผู้เสียหายตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
 - (๔) ดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลแทนผู้เสียหาย
 - (๕) ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) ได้โดยที่ไม่ต้องมีผู้เสียหายร้องขอ
- ผู้เสียหายจะเสนอคดีต่อศาล โดยไม่ต้องร้องขอต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดไม่พอใจคำชี้ขาดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง อาจเสนอคดีต่อศาลก็ได้

มาตรา ๗ ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมของหน่วยงานเอกชนหรือบุคคลใด มีสิทธิเสนอคดีต่อศาลยุติธรรมที่มีเขตอำนาจ เพื่อขอความคุ้มครองตามมาตรา ๘ การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวให้ยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา

ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่มีสิทธิเสนอคดีต่อศาลปกครอง

มาตรา ๘ ผู้เสียหายมีสิทธิรับความคุ้มครองจากศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองดังต่อไปนี้

- (๑) ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งหรือยกเลิกแผนปฏิบัติการ ในส่วนที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
 - (๒) ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งห้ามมิให้หน่วยงานหรือบุคคลใดกระทำการอันจะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
 - (๓) ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งบังคับให้หน่วยงานหรือบุคคลอื่นใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในกรณีที่การดเว้นกระทำการเช่นนั้นเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
 - (๔) ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง แสดงสิทธิของผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือความเสียหายจากการที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมว่ามีอยู่อย่างไร
 - (๕) ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้หน่วยงานหรือบุคคลใด ซึ่งกระทำการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมชดเชยค่าเสียหาย ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่าการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมจะเป็นการละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่
- ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิจะได้รับความคุ้มครองตามความในวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) แต่ศาลเห็นว่าการให้ความคุ้มครองโดยวิธีดังกล่าวนี้จะไม่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ศาลจะกำหนดค่าเสียหายให้แทนก็ได้

มาตรา ๙ การใช้สิทธิทางศาล เพื่อขอความคุ้มครองตามมาตรา ๘ ต้องกระทำภายในกำหนดเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และรู้ถึงตัวผู้กระทำการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

มาตรา ๑๐ การฟ้องคดีตามพระราชบัญญัตินี้ คู่ความได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

มาตรา ๑๑ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปโดยความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม ประธานศาลฎีกาหรือประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่ละกรณี มีอำนาจออกข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานได้

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ในการวินิจฉัยว่าการกระทำการ งดเว้นกระทำการหรือการกำหนดแผนปฏิบัติการใดเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ รวมทั้งการที่ศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๘ ในลักษณะใด ให้พิเคราะห์ถึงความสุจริตของคู่กรณี ประเพณีปฏิบัติ และระเบียบแบบแผนของการดำเนินการเรื่องนั้น ความจำเป็นหรือข้อจำกัดของหน่วยงานหรือบุคคลผู้ทำการเลือกปฏิบัติ ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนที่ผู้ถูกเลือกปฏิบัติพึงได้รับ ความพอเหมาะพอควรและพฤติการณ์ทั้งปวงแห่งคดี

มาตรา ๑๓ เพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ให้รัฐมนตรีกำหนดมาตรการส่งเสริมให้บุคคลมีสิทธิเสรีภาพอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

ขอร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ.....
ที่มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย หรือ ดูที่ www.tddf.or.th

๓. พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๔๘๔

คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการได้พิจารณา ปรับแก้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๔๘๔ และได้นำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว โดยประเด็นสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้แก่ (ต้นฉบับคือ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งคัดจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ ๕๘ หน้า ๑๓๒๔ ตอนที่ ๗๑ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๘๔ ส่วนข้อความที่ขีดฆ่าคือข้อความที่คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการขอตัดออก และข้อความที่ขีดเส้นใต้คือข้อความที่คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการขอเพิ่มเติม)

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอลาน

การขอทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิได้ทำงานอย่างใด หรือให้ทรัพย์สินสิ่งใดตอบแทนและมิใช่การชอกันโดยฐานะญาติมิตรนั้น ให้ถือเป็นขอลาน

การขบถร้อง การติด สี ตี เป่า การแสดง การเล่นต่าง ๆ หรือการกระทำอย่างอื่นใดในทำนองเดียวกันนั้น แม้มิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือโดยปริยาย ที่จะเรียกเก็บค่าชม ค่าฟัง แต่ขอทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมผู้ฟังจะสมควรใจให้ นั้น ไม่ให้ถือเป็นการขอลานตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้แต่ให้ถือเป็นวณิพกหรือนักแสดงสาธารณะ

มาตรา ๖/๑ ให้วณิพกหรือนักแสดงสาธารณะได้รับการกำกับ ดูแล ค้ำครอง ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗ เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ใดทำการขอลาน และผู้นั้นเป็นคนชราภาพหรือเป็นคนวิกลจริต พิกุล หรือเป็นคนมีโรค ซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพอย่างใด และไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น ทั้งไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดู ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์ สถานพยาบาล หรือสถานที่อื่นใดของรัฐหรือเอกชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้สถานสงเคราะห์ สถานพยาบาล หรือสถานที่อื่นใดของเอกชนที่ดูแลผู้ที่ทำการขอลานตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินอุดหนุนรายหัวจากรัฐตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่าผู้ที่ทำการขอลานไม่อยู่ในลักษณะดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ไปติดต่อกับสำนักงานจัดหางานของรัฐบาล เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือจากสถานที่ดังกล่าวต่อไป

ถ้าภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน ผู้รับคำสั่งหาได้ไปติดต่อกับสถานที่ตามคำสั่งนั้นไม่ก็ติ ไปติดต่อแล้วไม่ยอมรับการช่วยเหลือโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นข้อแก้ตัวก็ติ หรือได้รับการช่วยเหลือแล้วต่อมาได้ละทิ้ง

การช่วยเหลือนั้นเสียก็ดี หรือใช้อุบายด้วยประการใดหลีกเลี่ยงไม่ยอมทำการงานหรือรับการช่วยเหลือซึ่งทางการแห่งสถานที่ที่กล่าวแล้ว ได้จัดการช่วยเหลือให้มีงานทำ หรือมีที่อยู่กินอาศัยก็ดีและปรากฏว่าผู้นั้นได้กระทำการขอทานอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังแหล่งประกอบกรงาน ตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน ให้ผู้ไร้อาชีพ

มาตรา ๙ ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นอยู่ในอำนาจการควบคุมของอธิบดี อธิบดีอาจมอบหมายให้ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือนายกเทศมนตรีเป็นผู้มีอำนาจต่อไปอีกชั้นหนึ่งได้

ถ้าปรากฏว่า ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นมีที่อาศัยและทางดำรงชีพพอสมควรแก่สภาพ ให้อธิบดีหรือผู้ที่รับมอบหมายพิจารณาปล่อยตัวไป ถ้าบุคคลนั้นเป็นโรคเรื้อน วัณโรคหรือโรคติดต่ออันตรายจะต้องมีหลักฐานแสดงให้เห็นที่พอใจด้วยว่า ได้พ้นเขตระยะติดต่อแพร่หลายแล้วหรือเมื่อปล่อยตัวไปแล้วจะไปอยู่ในที่ซึ่งมีขอบเขตจำกัดการแพร่หลายของโรคดังว่านั้น

มาตรา ๑๐ อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะสั่งให้ผู้ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ทำงานตามที่เห็นสมควรหรือจะส่งไปทำการงานที่อื่นก็ได้

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์หรือที่อื่นใดเป็นโรคเรื้อน หรือวัณโรค หรือโรคติดต่ออันตราย ให้แยกการควบคุมผู้นั้นไว้ เพื่อป้องกันมิให้โรคนั้นแพร่หลายและติดต่อ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจกำหนดกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทยให้มีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติ กับมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ขอ พระราชบัญญัติควบคุมการขอลาน พ.ศ. ๒๔๘๔
ฉบับปรับปรุงแก้ไขโดยคณะกรรมการด้านผู้พิการ
ที่มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย หรือ ดูที่ www.tddf.or.th

๔. ร่าง พระราชบัญญัติการศึกษาพิเศษ พ.ศ.

ร่าง พระราชบัญญัติการศึกษาพิเศษ พ.ศ. ของรัฐบาลได้ผ่านการเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๐ แล้ว ดังนั้น คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการจะได้พิจารณาปรับแก้ร่างดังกล่าว และนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยเร็ว

๕. พ.ร.บ.ที่มีถ้อยคำจำกัดสิทธิคนพิการ

คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการ ได้นำเสนอพระราชบัญญัติ ๑๐ ฉบับที่มีถ้อยคำจำกัดสิทธิคนพิการในการรับสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานของราชการและรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งการประกอบอาชีพต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ในชั้นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา พรบ.ที่มีถ้อยคำจำกัดสิทธิคนพิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เห็นชอบให้ตัดข้อความ/คำที่จำกัดสิทธิคนพิการใน พรบ. เพียง ๓ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ อย่างไรก็ตาม คณะอนุกรรมการด้านคนพิการจะพยายามนำเสนอ ให้มีการแก้ไขถ้อยคำในพระราชบัญญัติที่เหลืออีก ๗ ฉบับ ต่อไป ๕

คณะกรรมการด้านผู้พิการ ศึกษาดูงานด้านคนพิการ

เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ เมษายน ๒๕๕๐ คณะกรรมการด้านผู้พิการ ๓ คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ วริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ นางเบญจา ชลธารนนท์ และนางพวงแก้ว กิจธรรม ได้นำคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ รวม ๗ คน โดยการนำของ พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ รองประธานคณะกรรมการฯ เดินทางไปศึกษาดูงานด้าน คนพิการที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีกิจกรรม ดังนี้

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ - ศึกษาดูงานด้านคนพิการที่นครศรีธรรมราช รวม ๔ แห่ง ได้แก่

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด(อบจ.) รongนายก อบจ. กล่าวว่า นครศรีธรรมราชได้เอาใจใส่ให้บริการ และสวัสดิการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการอย่างครบวงจร ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม ทั้งนี้ ได้จดทะเบียนคน พิการแล้ว ๑๓,๘๔๖ คน และกำลังดำเนินการอีก ๔,๖๐๑ คน พื้นที่สามารถจดทะเบียนคนพิการได้ร้อยละ ๑๐๐ จะได้รับมอบประกาศนียบัตรด้วย นอกจากนั้น ได้ ส่งเสริมโครงการอาสาสมัครดูแลคนพิการ ฝึกอาชีพให้คนพิการ และให้กู้เงิน ประกอบอาชีพ ๑,๒๓๕ คน เป็นต้น

๒) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช - ให้บริการคน พิการโดยการประสานงานเป็นเครือข่ายกับมูลนิธิเพื่อเด็กพิการ โรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานการศึกษาออกโรงเรียน สถานพยาบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้บริการทั้งการช่วยเหลือ ระยะแรกเริ่ม บริการช่วยเหลือครอบครัว เตรียมความพร้อมด้านการศึกษา สนับสนุนการเรียนร่วมและการศึกษาออกโรงเรียน และการให้บริการฟื้นฟู สมรรถภาพเด็กพิการที่บ้าน เป็นต้น

๓) ศูนย์ฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการอำเภอหัวไทร - เป็นความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ให้บริการคนพิการและครอบครัวอย่างบูรณาการโดยจัดตั้งชมรมอาสาสมัครดูแลคนพิการด้วยการให้บริการจดทะเบียนคนพิการ ตรวจสุขภาพ ฟื้นฟูสมรรถภาพ และฝึกอาชีพ เป็นต้น

๔) เยี่ยมบ้านเด็กพิการที่ได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพที่บ้านโดยครูจากศูนย์การศึกษาพิเศษฯ และอาสาสมัครของอำเภอหัวไทร ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเด็กมีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมาก

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๐ - ศึกษาดูงาน ๓ แห่ง ได้แก่

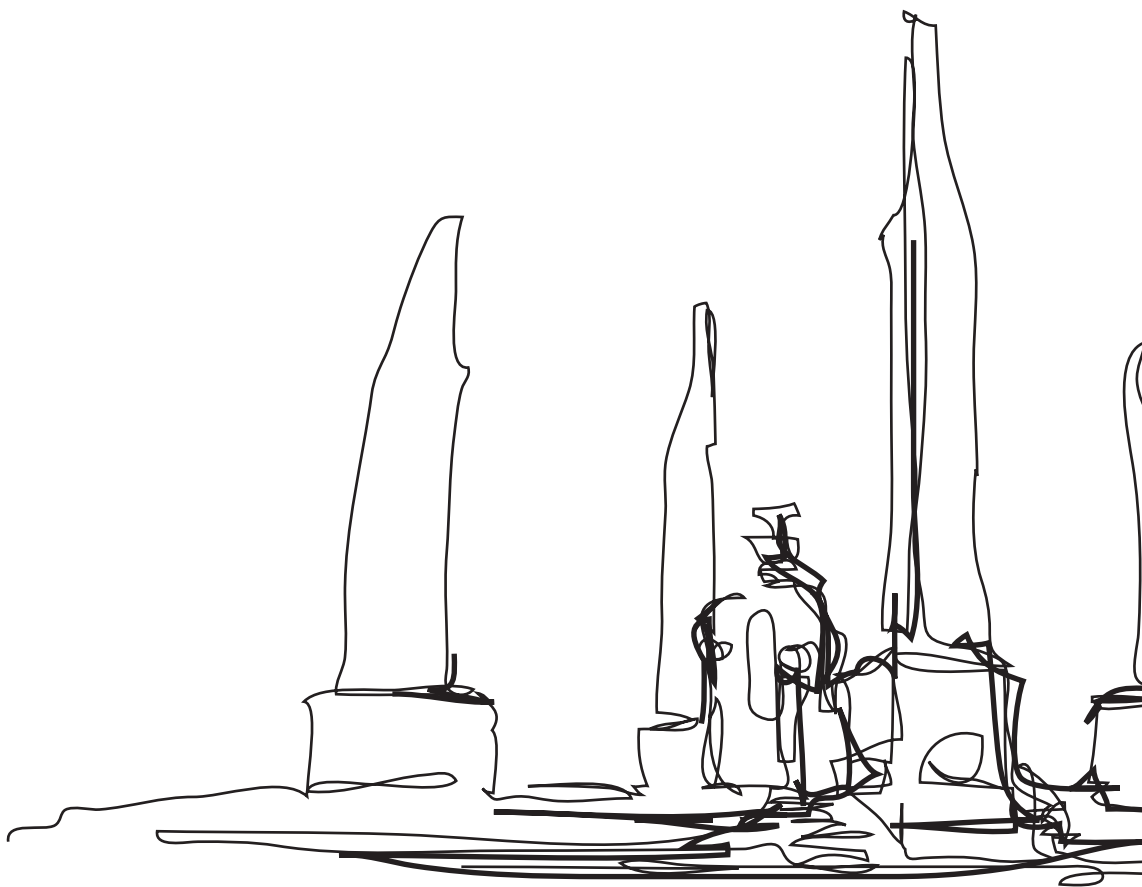
๑) ศูนย์เครื่องเล่นกระตุ้นกล้ามเนื้อเด็กพิการโดยภูมิปัญญาชาวบ้านรวม ๒๒ ชิ้น ซึ่งสร้างสรรค์โดยบิดาของเด็กสมองพิการ ที่นอกจากจะฟื้นฟูสมรรถภาพบุตรชายให้สามารถเดิน ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง และช่วยขายของที่บ้านแล้ว ยังเป็นอาสาสมัครช่วยทำกายภาพบำบัดด้วยการนวดแบบโศชาโอให้เด็กพิการอีก ๔๖ คน

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล - ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน ด้วยการจัดตั้งชมรมอาสาสมัครช่วยคนพิการ โดยให้บริการทั้งการจดทะเบียนคนพิการ ตรวจสุขภาพ ฟื้นฟูสมรรถภาพ ประกันชีวิต ตลอดจนฝึกอบรมอาชีพคนพิการ และครอบครัว เป็นต้น

๓) กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์คนพิการ ศีรีวง - มีชื่อเสียงด้านการทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว เช่น โคมไฟ กระดุม เครื่องประดับ รวมถึงงานแกะสลักจตุคามรามเทพบนกะลามะพร้าวตาเดียวที่ใส่มวลสารศักดิ์สิทธิ์ และได้เข้าร่วมพิธีมหาพุทธเทวาภิเษกด้วย

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้แสดงความชื่นชมกิจกรรมของทุกหน่วยงาน พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานทุกแห่งที่ไปศึกษาดูงานในประเด็นต่างๆ

ด้วย เช่น การแนะนำพื้นที่หรือจังหวัดอื่นๆ ให้นำแบบอย่างไปปฏิบัติ การส่งเสริม
การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม การส่งเสริมให้คนพิการมีส่วนร่วมในสวัสดิการ
ชุมชน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร การเดินทาง และการเข้าถึงข้อมูลข่าว
สารให้แก่คนพิการทุกประเภท เป็นต้น ♿

รับเรื่องร้องเรียน

นักเรียนหูหนวกถูกผู้อำนวยการโรงเรียนลงโทษรุนแรง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือแจ้งการดำเนินงาน เรื่อง นักเรียนหูหนวกถูกผู้อำนวยการโรงเรียนลงโทษรุนแรง ซึ่งคณะกรรมการด้านผู้พิการได้ดำเนินการพิจารณาหลังได้รับเรื่องร้องเรียน และมีหนังสือแจ้งข้อเสนอแนะต่อ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน
๒. ได้มีหนังสือแจ้งเวียนสถานศึกษาเด็กพิการทุกแห่งให้รับทราบกรณีนี้เป็นกรณีตัวอย่าง และได้นำเรื่องดังกล่าวพิจารณาหามาตรการป้องกันการทำโทษด้วยความรุนแรงหรือละเมิดสิทธิของเด็กนักเรียนและเด็กพิการ ร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาในการประชุมผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ และผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยมาตรการที่กำหนดร่วมกันจะประกาศให้สถานศึกษาทราบและถือปฏิบัติในต้นปีการศึกษา ๒๕๕๐
๓. ได้มีหนังสือถึงสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย เพื่อขอคำปรึกษาในการเยียวยานักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากการลงโทษด้วยความรุนแรงแล้ว ซึ่งทางสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยได้นำเรื่องเสนอในที่ประชุมแล้ว และจะมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบต่อไป

ข่าวเด่น....ประเด็นใหญ่

ร่าง พ.ร.บ.

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ พ.ศ.

ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.

ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติวาระที่ ๑ แล้ว เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเริ่มพิจารณาต่อวาระที่ ๒ เมื่อ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งมีคนพิการและผู้ปกครองคนพิการร่วมเป็นคณะกรรมการฯ รวม ๗ คน ได้แก่ นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ พันโท ต่อพงษ์ กุลครรชิต นายสุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ นายมนเทียร บุญตัน นายธีรยุทธ สุคนธวิท นายสุรเชษฐ์ เลิศสัจญาณ และ นายชูศักดิ์ จันทยานนท์

ประเด็นสำคัญของ ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ได้แก่

๑. เหตุผล ที่ต้องร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. โดยที่พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการสงเคราะห์ และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตลอดจนให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. **นิยาม** - ในพระราชบัญญัตินี้ได้รับนิยามต่างๆ เพื่อให้ทันสมัยและเป็นสากลยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ของ “คนพิการ”

๓. **หน่วยงาน** - ให้จัดตั้งสำนักงานดำเนินงานด้านคนพิการ โดยเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ในกำกับของรัฐมนตรีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๔. **การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ** - ระบุนว่าการกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการจะกระทำมิได้

๕. **บัตรประจำตัวคนพิการ** - เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ คนพิการอาจยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการต่อสำนักงานนายทะเบียนกลาง หรือสำนักงานนายทะเบียนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๖. **สิ่งอำนวยความสะดวก** - คนพิการ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จาก ผลิตภัณฑ์ สภาพ แวดล้อม แผนงาน โครงการและกิจกรรม การพัฒนาทุกรูปแบบ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

๗. **งบประมาณ** - จัดตั้ง “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและการสนับสนุน ให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ทั้งนี้ รายได้ส่วนหนึ่ง

ให้มาจากภาษีจากสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการ เช่น เหล้า บุหรี่ ยานพาหนะ และยา เป็นต้น

๘. การจ้างงานคนพิการ - เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงานตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับลูกจ้างอื่น นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีได้รับคนพิการเข้าทำงาน ตามจำนวนที่กำหนดในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงาน และไม่ประสงค์จะส่งเงินเข้ากองทุน นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นอาจให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงาน ฝึกงานหรือให้การช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการแทนก็ได้ ทั้งนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบงานดังกล่าวมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้อายัดทรัพย์สินของนายจ้างหรือสถานประกอบการในจำนวนเงินที่ยังไม่ได้ส่ง อนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีอำนาจประกาศโฆษณาข้อมูล การปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงานคนพิการของนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการต่อสาธารณะ

๙. การลดหย่อน/ยกเว้นภาษี - ให้มีการลดหย่อนภาษี ดังนี้

- ๙.๑ คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด
- ๙.๒ องค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด
- ๙.๓ การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ให้ผู้บริจคนำไปหักลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด
- ๙.๔ เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือผู้ให้บริการ สาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกโดย

เฉพาะแก่คนพิการ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้น
ภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่ กฎหมายกำหนด
๙.๕ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่จ้างคนพิการเข้าทำงาน
มากกว่าร้อยละหกสิบของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดย
มีระยะเวลาจ้างเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด มีสิทธิได้
รับยกเว้นภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด ๕

ขอร่าง พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.
ที่มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย หรือ ดูที่ www.tddf.or.th

ข่าวตามติด....สิทธิคนพิการ

๑. งาน “ ขับเคลื่อนสังคม ”

ผู้แทนกลุ่มคนพิการได้เข้าร่วมการประชุมขับเคลื่อนสังคม ที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๐ จัดโดยสำนักนายกรัฐมนตรี มีผู้แทนจากภาคประชาชนรวม ๓๐ กลุ่ม กลุ่มคนพิการได้เสนอแผนขับเคลื่อนสังคมด้านคนพิการ ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการรวมพลังขับเคลื่อนสังคม ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม เป็นประธาน และศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนคนพิการ ได้กำหนดงานขับเคลื่อนสังคมด้านคนพิการเป็น ๒ ระยะ ดังนี้ แผนระยะสั้น ได้แก่ แผนงานสื่อสารสังคม และแผนระยะยาว ได้แก่ แผนงานร่าง พระราชบัญญัติการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ. และแผนงานคนพิการเข้มแข็ง อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ให้รับผิดชอบดำเนินงานดังกล่าว

๒. แผนงานคนพิการเข้มแข็ง – กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้สนับสนุนสมาคมพิการแห่งประเทศไทยให้ดำเนินงานแผนงานคนพิการเข้มแข็งด้วยงบประมาณ ๒.๕ ล้านบาท

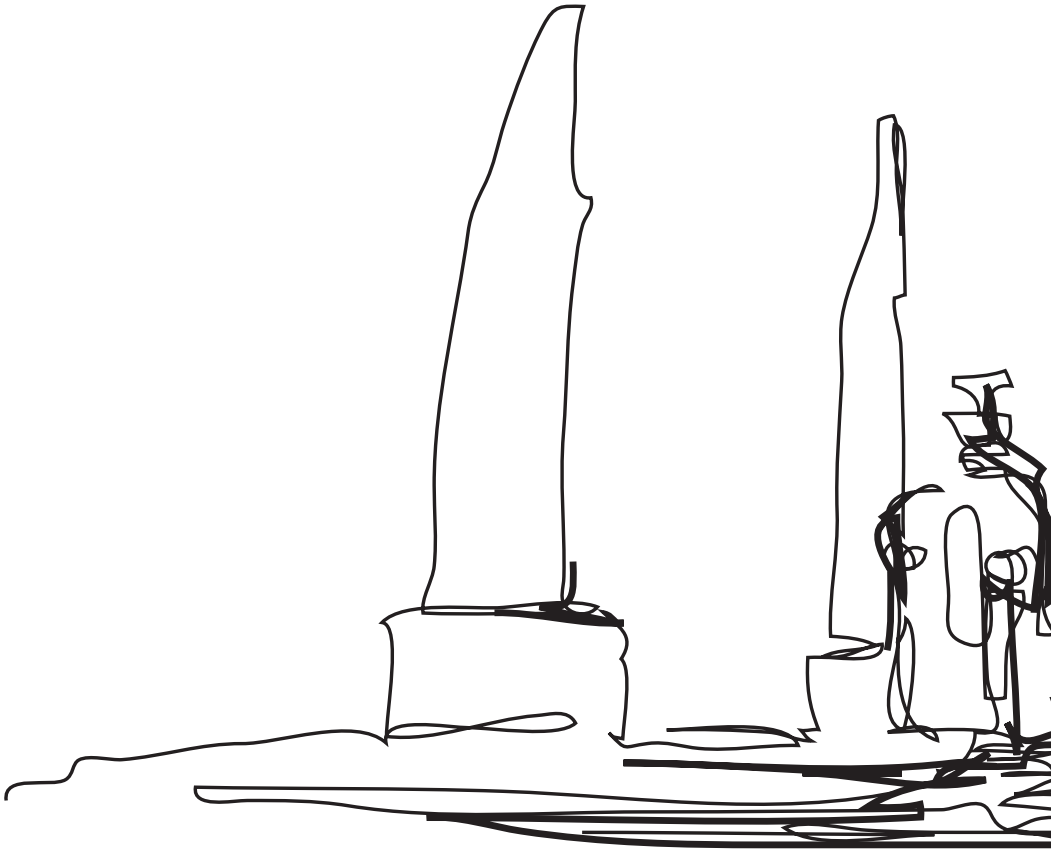
แผนงานคนพิการเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑. คนพิการนำการเปลี่ยนแปลง ๒. องค์กรคนพิการเข้มแข็ง และ ๓. สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ทั้งนี้ สมาคมพิการแห่งประเทศไทยจะได้ดำเนินงานตามแผนงานฯ ต่อไป

๓. แผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔

แผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ได้ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองแล้ว และกำลังรอเข้าคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ สำนักงบประมาณได้สงวนสิทธิในการพิจารณา เรื่อง การจัดงบประมาณด้านคนพิการร้อยละ ๑ ของงบประมาณแผ่นดิน

๔. ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชีย-แปซิฟิก (APCD)

ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชีย-แปซิฟิก ได้รับการสนับสนุนจากประเทศญี่ปุ่นในระยะที่ ๒ แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างจัดทำแผนการดำเนินงานต่อไป

สภาองค์กรชุมชน

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพิ่งจะมีรายการ “ประสานงานกันอย่างแรง” เกิดขึ้น ระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม) กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายอารีย์ วงศ์อารยะ) เพราะความเห็นที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชน ถึงขั้นฝ่ายหนึ่งจะลาออกจากตำแหน่ง

เรื่องนี้บานปลายไปไกลถึงชาวบ้านเกือบ ๑,๐๐๐ คนจากชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศ พวกเขายกขบวนมุ่งสู่ทำเนียบเพื่อเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีออกมาขอรับ และร่วมผลักดันให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านคณะรัฐมนตรีโดยเร็ว รวมถึงได้เคลื่อนขบวนมายังสถานีวิทยุแห่งชาติเพื่อยื่นจดหมายให้แก่ผม ขอให้ช่วยร่วมผลักดันกฎหมายสำคัญฉบับนี้ด้วย วันนั้น เมื่อผมรับจดหมายเรียกร้อง ผมได้ให้คำตอบแก่บรรดาชาวชุมชนที่มาเรียกร้องว่า

หนึ่ง...กฎหมายฉบับนี้ผมได้ร่วมศึกษาและขับเคลื่อนมาด้วยแล้วระยะหนึ่ง เพราะมีการนำกฎหมายฉบับนี้เข้าหารือใน “คณะอนุกรรมการความมั่นคงของมนุษย์” ใน “คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูง อายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ สถานีวิทยุแห่งชาติ”

สอง...กฎหมายฉบับนี้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว พบมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการเติบโตของชุมชน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชนที่จะกำหนดความเป็นไปในชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจึงพร้อมที่จะให้การสนับสนุน

สาม....หากในคณะรัฐมนตรียังมีปัญหาป็นเกลียวกันอยู่เช่นนี้ ผมจะดำเนินการนำกฎหมายฉบับนี้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาด้วยตนเอง และหากกฎหมายฉบับนี้ไม่ผ่านการสนับสนุนจากรัฐบาล ผมจะลาออกจากการเป็นคณะกรรมการประสานงานระหว่างสภากับรัฐบาลทันที (วิปรัฐบาล)

สาเหตุที่ผมสนับสนุนให้มีกฎหมายฉบับนี้ ก็ด้วยเหตุผลหลัก ๆ
๓ ประการ ดังนี้

๑.สภาองค์กรชุมชน เป็นการเพิ่มพื้นที่ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการ
กำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาท้องถิ่นตนเอง โดยมีบทบาทเสนอแนะความคิด
เห็นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.สภาองค์กรชุมชน จะเป็นส่วนหนึ่งของการติดตาม และประเมินการ
ทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีนายเสมือนหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบชุมชน
โดยตัวแทนของชุมชนด้วยตนเอง (ประเด็นนี้น่าจะเป็นเหตุผลใหญ่ที่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นไม่สบายใจนัก เพราะมีกลุ่มคนในชุมชนคอยสอดส่องตรวจสอบ)

๓.สภาองค์กรชุมชน ได้วางรูปแบบไว้ใน ๓ ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับ
จังหวัดและระดับตำบล แต่การวางรูปแบบไว้เช่นนี้ น่าสนใจคือตั้งฐานไว้ที่ส่วนล่างขึ้น
ส่วนบน คือต้องมีสภาองค์กรชุมชนตำบลเกิดขึ้น ๑ ใน ๓ ของตำบลทั้งหมด ถึงจะมี
การจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนจังหวัดขึ้นได้ และต้องมีสภาองค์กรชุมชนจังหวัดให้มาก
ถึง ๑ ใน ๓ ของจังหวัดทั้งหมดเสียก่อนถึงจะมีสภาองค์กรชุมชนระดับชาติขึ้นได้

ครับ...การใดที่เป็นการคืบหน้ามาให้แก่ประชาชน การนั้นย่อมได้รับการต่อต้านใน
เบื้องต้นจากหน่วยงานรัฐเสมอ เป็นสัจธรรมที่ต้องเข้าใจและร่วมกันฝ่าต่อไป

วัลลภ ตังคณานฤกษ์ (เติลนิวส์ออนไลน์ ๑๔ มิ.ย. ๒๕๕๐)

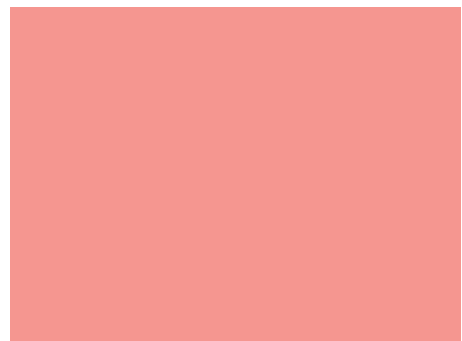

ประชุม อมธ.

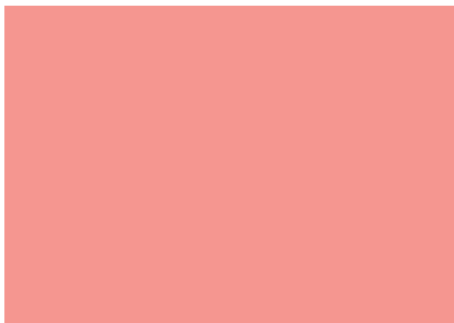
วันที่ ๔-๓๐ พ.ค. ๒๕๕๐

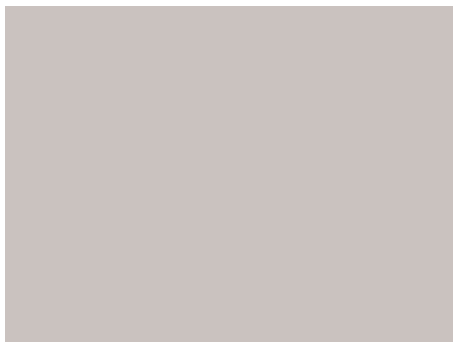
การสมมนาระดับชาติสำหรับผู้นำคนพิการ
เรื่อง “การปฏิรูปกฎหมาย และแผนงานคนพิการเข้มแข็ง”
และการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๙
วันที่ ๕-๖ พ.ค. ๒๕๕๐

รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญรับข้อเสนอคนพิการ
ปรับร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓
เมื่อวันที่ ๑๕ พ.ค. ๒๕๕๐

ยื่นข้อเรียกร้องให้ปรับร่างรัฐธรรมนูญ
ต่อประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา
วันที่ ๑๗ พ.ค. ๒๕๕๐

ผู้แทนคนพิการ ๓ คน เข้าชี้แจงการขอปรับมาตรา ๓๐
และมาตรา ๕๓ ต่อคณะกรรมการสิทธิการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๕๐

การประชุม กมธ. วิสามัญฯ ครั้งที่ ๐๗
วันที่ ๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๐

ขอไว้กำลังใจกับการจากไป

พันโท ต่อพงษ์

ชาตะ ๒๕ พฤษภาคม

มรณะ ๗ มิถุนายน

...แม้สิ้นใจ ไม่สิ้น

ปของนักสู้เพื่อคนพิการ

ษ์ กุลครรชิต

ภาคม ๒๕๐๒

บายน ๒๕๕๑

สฤษฎ คุณความดี

เราควรให้ความสนใจกับ “รัฐธรรมนูญชาวบ้าน”
ซึ่งคนจนได้ช่วยกันเขียนกันเอาไว้ ไม่ใช่ตกอยู่ในกับดัก
ที่ดีกรอบความสนใจให้ถกเถียงกันแต่เพียงร่างรัฐธรรมนูญ
ที่เป็นลายลักษณ์อักษร ฟังการชี้แจงของผู้เชี่ยวชาญผ่านการ
จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น...

“รัฐธรรมนูญของพวกเขาต้องช่วยกันเขียน
ด้วยตีนของพี่น้อง”

ประกาศ ปิ่นตบแต่ง
นักวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ตึกพัฒนาวิชาการ
ชั้น ๒ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ
ซอยบาราศณราดูล ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๑ ๐๘๓๐,๐ ๒๙๕๑ ๐๗๓๕

เว็บไซต์ : www.pikarn.com

“เพราะโลกนี้...

ประกอบขึ้นด้วยความหลากหลาย

โลกจึงมิได้จำเป็นต้องมีแต่มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ

แต่โลกที่หลากหลายควรประกอบด้วย

บุคคลที่มีศักดิ์และศรีทางจิตวิญญาณที่ทัดเทียมกัน เสมอภาคกัน

และศรัทธาในคุณค่าของกันและกัน

เพื่อที่จะเป็นสังคมที่ทั้งคนพิการและไม่พิการ

อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข”

มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย

